

Дискурсивний потенціал граматичних одиниць діалектної оповіді-спогаду

*Литвинова Наталія Борисівна, кандидат філологічних наук,
старший викладач, Луганська державна академія культури і мистецтв, м. Луганськ, Україна*

Received October 21, 2013; Accepted November 15, 2013

Анотація: У статті на текстовому матеріалі оповідей-спогадів однієї з українських східноstepових говірок розглянуто дискурсивні функції означено-особових конструкцій-висловлень, які у своєму складі мають специфічні фатичні маркери акуталізації уваги адресата, забезпечення "активного слухача", контекстуального автокоментування, психологічної синхронізації та налаштування діалогу оповідача / адресата у процесі розгортання оповіді. Такими дискурсивними маркерами у структурно-семантичній будові діалектних висловлень постають предикативні одиниці типу *знайеш, слухай, бач'їш, гл'ади, думай'їш*. Дискурсивно навантаженими є також конструкції-висловлення з особовими займенниками *я, ти, ви, ми, вони, він, вона*. Вони виявляють буттєво-світоглядну позицію оповідача-діалектоносія: протиставлення ним самого себе говірковому соціуму, ототожнення або взаємодії з цим соціумом. Залежно від граматичної позиції у висловленні особові займенники здатні формувати дискурсивну семантику збереження за слухачем активної ролі учасника комунікації, комунікативної інтенції оповідача-діалектоносія до споріднення зі своєю спільнотою, емотивно-експресивної оцінки ним подій, про які йдеться в оповіді-спогаді, постійного апелювання оповідача до колективного досвіду діалектномовної групи. Функціонування означено-особових конструкцій-висловлень і конструкцій із особовими займенниками в мовленнєвій тканині говіркової оповіді-спогаду вказує на такі її комунікативні параметри, як інтерактивність, діалогічність, структурно-сміслова відкритість, тим самим підтверджуючи й на граматичному рівні доведену у сфері діалектної лексики залежність діалектного мовлення від контексту його постання.

Ключові слова: *дискурс, діалектний текст-оповідь, висловлення, особовий займенник, мовленнєвий контекст.*

Як відомо, одним із об'єктів дослідження в новітній лінгвістичній парадигмі є дискурс, його види та мовно-мовленнєві категорії. Антропоцентрична зорієнтованість методології й інструментарію сучасної дискурсології своєю кінцевою метою покликана розкрити сутність таких глобальних лінгвістичних понять,

як мовна картина світу, мовна особистість. Одночасно відбувається активне узагальнююче осмислення терміна "дискурс" іншими науками, зокрема філософією, що відкриває нові культурологічні грані вже усталеного поняття на тлі його міждисциплінарного наукового вивчення й дозволяє розширювати горизонти ви-

вчення феномену усного мовлення, й особливо – діалектного. Так, одним із філософських постулювань дискурсу є таке: "незавершений живий текст, узятий в момент його безпосереднього включення в акт комунікації, в ході його взаємодії з контекстом" [7, с. 13].

Справедливість і очевидність цього загальнотеоретичного твердження практично доводять останні розвідки у сфері усного російського й українського діалектного мовлення. Присвячені проблемам комунікативного функціонування мовленнєвих одиниць в діалектномовному дискурсі, вони в цілому на рівні лексичному констатують широкозначність, багатозначність говіркового мовлення, його здатність до множинності структурно-семантичних інтерпретацій внаслідок регіонально-ареального суміщення і залежно від мовно-соціального, культурного контексту [4, 8, 11]. Чинник емотивності виділено як один із аспектів постання формально-семантичної багатозначності діалектного слова [4, с. 68]. Усі виділені мовні параметри та специфічність репрезентації мовно-мовленнєвих одиниць у діалектній комунікації, її топікальна вибірковість й смислова послідовність [5] імпліцитно уводять діалектне мовлення і його фіксований на письмі вияв – діалектний текст – у дискурсивне й дискурсологічне поле.

Метою поданої розвідки є дослідження дискурсивних ознак граматичних одиниць – елементарних (односкладних означено-особових) висловлень і особових займенників – у мовленнєвій тканині діалектних текстів нарративного типу, виявлених в мовленнєвому жанрі спогаду. Вибір цих граматичних одиниць об'єктом вивчення зумовлений властивим їм виразно комунікативним навантаженням в діалектному дискурсі.

Матеріалом дослідження послужили зв'язні діалектні тексти, зібрані в с. Бірюкове Свердловського району Луганської області, Україна, що територіально є ареалом побутування українських східностепових говірок. Тема дослідження передбачала використання загальнонаукових методів аналізу й синтезу, прийомів порівняльно-зіставного та інтерпретаційного методів, залучення елементів спеціальних методів, зокрема – дискурс-аналізу.

Розгляд тексту діалектної оповіді у світлі найголовніших понять і положень теорії дискурсу дає можливість здійснити спробу докладного, системного вивчення функціонування оповіді в досліджуваній говірці, оскільки оповідь виявляє ознаки нарративної форми дискурсу [6, с. 26], зокрема діалектного. Оповідь у площині дискурсу розкриває свої глибинні властивості, зумовлені його структурно-семантичними характеристиками, адже дискурсу властива лінгвістична й позалінгвістична структура у вигляді зв'язного тексту чи його завершеного фрагмента та набору знань про світ, думок, настанов, мети адресанта, необхідних для розуміння цього тексту, а також спільний ґрунт розуміння між мовцем і реципієнтом, утвореного впродовж розгортання дискурсу. Дискурс постає інтерактивним явищем, текстом, зануреним у життя з певними організуючими мовлення правилами, і має результатом формування різноманітних мовленнєвих жан-

рів. У свою чергу поняття мовленнєвого жанру передбачає складну "єдність змісту, стилю і композиції, а також низки позамовних чинників (перш за все соціальних)" [2].

Якщо йти за розглянутими вище положеннями, то діалектна оповідь постає мовленнєвим жанром у діалектному дискурсі. При цьому жанрову основу діалектної оповіді складають загальні принципи нарративного дискурсу, спільні для мовно-мовленнєвого втілення канонічної (розмовної) та неканонічної (художньої) комунікативних ситуацій (власне терміни лінгвістики нарративу). Перша комунікативна ситуація передбачає безпосередню взаємодію оповідача й слухача, друга – опосередковану взаємодію оповідача й читача [9, с. 88].

Значущим методологічним положенням є також те твердження, що первісну основу діалектної оповіді становить усний текст, який постає в процесі усного мовлення за участі оповідача та слухача – певного адресата. Звідси походять його визначальні диференційні ознаки: контактність, діалогічність і, як наслідок, – відкритість структури [10, с. 43] та включеність у дискурсивний простір. У мовленнєвій тканині діалектних оповідей зазначені риси виразно виявлені у виділеній нами окремо групі означено-особових конструкцій-дискурсивів.

Означено-особові конструкції-дискурсиви різною мірою відображають дискурсивний характер діалектної оповіді, комунікативну ситуацію її постання. Вони можуть використовуватися оповідачем при безпосередньому звертанні до аудиторії, яку можуть представляти збирач діалектних матеріалів, інші оповідачі, слухачі тощо. Із суто мовленнєвоорганізуючого погляду синтаксичні одиниці такого плану є фатичними (дискурсивними) маркерами, які виконують контакт-підтримувальну функцію, гармонізують інтерактивну взаємодію комунікантів. Через позбавленість інформативного компонента дискурсивні маркери наділені лише формальною предикативністю. Отже, вони є носіями так званої комунікативної інформації [1, с. 39 – 40; 3, с. 302].

Означено-особові конструкції-дискурсиви з предикатом, що, як правило, має відповідно форму другої особи однини або множини дійсного способу, наказового способу, у мовленнєвій тканині діалектних оповідей створюють функціонально-семантичне навантаження:

– привертання уваги адресата та психологічної синхронізації оповідача / адресата (фатичні маркери типу *знайеш, пон'імайеш, пре^дстаў*): *знайеш / в'ін / там і колод'із' у-дво'р'і / то мо'її ку'ми //; 'Тон'а при'їхала знайеш'и ў-йд'ком го'ду? //; йес'т' воб^н'ше голодо'мори були знайеш' стра'шен'і //; а знайеш' / де ми були з-Клаво'ї //; і ў-дв'ір / пр'ами'ком у-дв'ір / пон'імайеш! //; 'ч'іре^з до'рогу / с'к'іл'ки йіх по'даўлено було / о'цих га'д'ук / пон'імайеш?! //; пред-стаў'л'айеш / не^н'було н'і'кого! //; ну пред-стаў' с'к'іки ме'н'і було? //;*

– підготовки адресата до сприйняття наступної інформативної частини висловлення, забезпечення "ак-

тивного слухача" (фатичні маркери типу *слухай*): *ну ї слухай же / ми ї р'єшили / ї нас водка була / як раз же ї р'їзали / ну ї Пашка каже / шо заўтра до нас //; так ото / слухай же / ос'ни ходице же п'їс'ат трет'ї год / п'їс'ат ўторї / це же ми ўнойабр'ї переїхали / н'є / п'їс'ат ўторї / шо п'їс'ат ходи Масл'ана / а ўїх тут таїкї закон / шо они на Масл'ан'ї оце перва К'лава зве ўс'їх оце сус'їд'ї / а тод'ї же і так дал'ї / Таїка / а тод'ї Керил'оўна //; слухай / ізроду же приказка така / шо не куїнуї хату / а куїнуї с'їда //;*

– акцентування уваги адресата на певному факті чи явищі дійсності при їх констатуванні (фатичні маркери типу *бач'їш*): *ну ўсе було / ну бач'їш / ї нас не той / гроби / ну обш'їм / хо вали н'їмц'ї то же на н'лош'ад'ї //; і оце же / оце же шо у нас та / хата / так бач'їш же ран'ше же дес' у стеїну садили / були же у кожного труби //; а вона сама бабушка і у неї один син і в'їн робїў на Мишолоўк'ї на шахт'ї / отут Мишолоўка дес' у нас йес'т' / от / і ў них не було голоду / їм бач' видно ч'ї хл'їб давали //; ўто ўрем'а бач' як они ан'г'їну як //;*

– апелювання оповідача безпосередньо до досвіду, пам'яті, спільних і для оповідача, і для адресата (фатичні маркери типу *помниш*): *керт'їч'ана / керт'їч' виїпал'ували / помниш / їа т'їб'ї розказувала / як це було //; а ос' у М'їруш'їнок оце т'отка Нас'т'а / помните? / знайте же їїї? / так у неї же дїтину убили //; так нада же так слух'їц'а / ми с'уди не реїї ж'айем / помниш як у Пашику ўмого поїїзд за р'їзаў кобилу? / в'їн бригад'їром буў / а в'їн ўрач' тут //;*

– застереження, зверненого до слухача (фатичні маркери типу *гл'ади, думай'їш*), самоконтролю оповідача в процесі пригадування ним певних фактів повідомлюваної інформації (фатичні маркери типу *диїви*): *гл'ади / їа скажу / б'їд'н'їше / ну спокоїн'їше л'уди жили як то //; ну хати / гл'уха / с'в'ету то не було ш'є ўн'ч'ал'ї / а тод'ї хот'ї с'вет поїїв'їс'а / так не ў кожного снач'ала с'вет буў // і оце як шос' прид'єдували палочку і ото в'їр'оўку от'агували дес' ч'їре'з до'рогу с'їдали / у гл'ух'ман' / тут хати / ч'ї думай'їш одна на од'н'її? //; жили ў Дон'єцк'ї стор'н'є / по ту сторону наїу' / по / по сторону за'вода / диїви / як їого? / м'єталур'г'їч'єского //; Йеў'р'єїска аўто'номна 'област' / 'город / тої / диїви / Б'їраб'їд'жан! //;*

– безпосереднього звертання-зауваження оповідача до слухача-записувача, інших слухачів, оповідачів, аудиторії тощо: *шо ў нас бувало? / скажи //; в'єд' обра'т'їт' ўн'їман'їє / ўр'єсто'ран ч'о'го л'уди ход'ат' / поїїсти? //; до В'єри Д'їмитроўни с'ход'їт' //;*

– наділення слухачів ініціативою спрямовувати оповідь у бажаному для них напрямку, налаштованості оповідача продовжувати оповідь: *їтак / їо-то їа нач'аў / про'т'їт' //; їа / поч'єму їа скажу // ну хот'їт'є? //; шо же тоб'ї ш'є ска'зат' / ну таї //; шо ш'є? / сп'рашуї //; так / шо? / ка'жи //.*

Спостереження над структурою й семантикою висловлень у мовленнєвій тканині діалектних оповідей-спогадів також дозволяють виділяти й інші мовні одиниці, зокрема морфологічні, що мають виразно дискурсивний потенціал у діалектних наративах. Такими одиницями морфологічного рівня є особові займенники *я, ти, ви, ми, вони, він, вона*. Вони слугують маркерами-ознаками буттєво-світоглядної позиції оповідача-діалектоносія: протиставлення ним самого себе говірковому соціуму, ототожнення або взаємодії з цим соціумом. Виявлене в зафіксованих відрізках діалектного мовлення наративного типу опозитивне групування особових займенників розкриває його постійний інтерактивний, діалогічний і відкритий характер. Уживання у граматичній структурі висловлень діалектних оповідей-спогадів займенників *я – ти / ви* підпорядковане збереженню за слухачем активної ролі учасника комунікації: *їа же кажу / ну давай / їа с'аду / а ти їїї посади ў ма'їшину //; ну / а їа же т'їб'ї / їа же т'їб'ї кажу / це за с'в'її гр'їх ти об'їзат'єл'но от'в'їтиш / об'їзат'єл'но / як с'кой'їш //.* Опозиції займенників *я – ми* властива комунікативна інтенція оповідача до споріднення зі своєю спільнотою: *а їа ш'є пом'їну / оце же у н'їр'їод'ї кол'єктв'їзац'її / це же ми ў Ш'аранк'їн'її жиїли / так туд'а при'возили / хоч' са'м'ї они приїї'є'али л'уди з-Рос'їїї //; і ми по в'єч'їрам оце поливали / а тод'ї купалис'а ўр'їч'к'ї // ну це їа була м'їн'ї год'їў п'ат' / шест' було / це їа пом'їну та'ке //.* Займенники *я – він (вона, вони)* в діалектних оповідних висловленнях стають імпліцитним засобом вираження оцінки оповідачем своїх дій на тлі дій інших осіб, що тяжіє до автохарактеристики в оповіді-спогаді: *їа там дес'ат' год'ї проро'біла / воїн'ї дос'ї до мене їак до с'воїейї і їа їїх ш'ї тайу їак с'воїїми //; куїди в'їн ходи / їа же то / по'ра ка'зат' / не диїл'єс'а / п'їш'ло-п'їш'ло ч'єр'є'з 'город / їак оно було ўсе там пороз'є'ор'єжуване //.*

Позаопозитивно вживаний в діалектному наративі-спогаді займенник *я* нерідко є маркером реалізації комунікативного наміру оповідача зосередитися на суто автобіографічній лінії, розкрити власну особистість: *їа родилас'а тут / у Б'їр'їков'ї / ў т'її хат'ї / де 'Ала За'мул'їна жиїве / де Замуїли //; посл'ї дес'ат'ї клас'ї їа п'їшоў ра'ботат' ў кол'хоз'є //; їа ў с'ї істор'їїї знаїу оце Б'їр'їков'ї //.*

Займенник *ми*, його відмінкова форма (*у нас*) в діалектних оповідях-спогадах увиразнюють одну з найвизначніших рис світогляду діалектоносія – постійне апелювання до колективного досвіду, осмислення себе в нерозривній єдності з певною соціальною групою: *ї л'удей там у нас на'рот'їў ото / де живе'їмо / там були пустир'ї //; оце і бомб'єж'їка і*

у-нозр'і'бах у'с'у воїну су'д'іли / н'і'д тим / ні'д
 Д'а'ковоїу о'коти ко'пали / а то'д'і ўже нас н'і'д ту /
 'Б'іла 'Церква / так ту'ди нас / там ми ў'чи'кол'і
 ноч'у'вали / а на'ч'аў ўже Стал'ін'рао'д'і наш'і
 забрали і 'н'і'м'ц'а з'нали / так ми 'н'і'шки но'ч'ами
 й'шли до'дому //.

Таким чином, функціонування означено-особових конструкцій-висловлень і конструкцій із особовими

займенниками засвідчує їх виразно дискурсивний характер в мовленнєвій тканині говіркової оповіді-спогаду, виявляє такі її комунікативні параметри, як інтерактивність, діалогічність, структурно-смілова відкритість, тим самим підтверджуючи й на граматичному рівні доведену у сфері діалектної лексики залежність діалектного мовлення від контексту його становлення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреева С.В. Типология конструктивно-синтаксических единиц в русской речи // *Вопр. языкознания*. – 2004. – № 5. – С. 32 – 45.
2. Бацевич Ф.С. Термінологія комунікативної лінгвістики: аспекти дискурсивного підходу // *Вісн. нац. ун-ту "Львівська політехніка"*. – 2002. – № 453. – С. 30 – 34.
3. Всеволодова М.В. Теория функционально-коммуникативного синтаксиса: фрагмент прикладной (педагогической) модели языка. – М.: Изд-во МГУ, 2000. – 502 с.
4. Глуховцева К.Д. Багатозначність і семантична дифузія слова усного мовлення // *Лінгвістика: зб. наук. пр.* – Луганськ, 2012. – № 3 (27). – Ч. I. – С. 64 – 74.
5. Грицкевич Ю.Н. Особенности проявления категорий коммуникации в диалектном дискурсе // <http://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-proyavleniya-kategoriy-kommunikatsii-v-dialektnom-diskurse>
6. Золотова Г.А. Коммуникативная грамматика русского языка / под ред. Г.А. Золотовой. – М.: [Б. и.], 1998. – 528 с.
7. Касавин И.Т. Дискурс: специальные теории и философские проблемы // *Человек*. – 2006. – № 6. – С. 5–20.
8. Неведова Е. . Многозначность и синонимия в диалектном пространстве. – М.: МАКС-ПРЕСС, 2008. – 464 с.
9. Попова Е.А. О лингвистике нарратива // *Филол. науки*. – 2001. – № 4. – С. 87–90.
10. Руснак Н. Діалектний текст як об'єкт лінгвістичного дослідження // *Наук. вісн. Чернів. ун-ту*. – 2003. – Вип. 170 / 171: *Слов'янська філологія*. – С. 42–47.
11. Скорофатова А.О. Широкозначність та множинність інтерпретацій у діалектному дискурсі // *Лінгвістика: зб. наук. пр.* – Луганськ, 2012. – № 3 (27). – Ч. I. – С. 100 – 107.

REFERENCES TRANSLATED AND TRANSLITERATED

1. Andreeva S.V. Tipologiya konstruktivno-sintaksicheskikh edinit v russkoy rechi [Typology of structurally-syntactic units in Russian speech] // *Vopr. yazykoznanija*. – 2004. – № 5. – S. 32 – 45.
2. Batsevich F.S. Terminologiya komunikativnoy lingvistiki: aspekti diskursivnogo pidhodu [Terminology of communicative linguistics: aspects of discursive approach] // *Visn. nats. un-tu "Lvivska politehnika"*. – 2002. – № 453. – S. 30 – 34.
3. Vsevolodova M.V. Teoriya funktsionalno-kommunikativnogo sintaksisa: fragment prikladnoy (pedagogicheskoy) modeli yazyika [A theory of functionally-communicative syntax: a fragment of the applied (pedagogical) model of language]. – М.: Izd-vo MGU, 2000. – 502 s.
4. Gluhovtseva K.D. Bagatoznachnist i semantichna difuziya slova usnogo movlennya [Polisemanticity and semantic diffusion of an oral word] // *Lingvistika: zb. nauk. pr.* – Lugansk, 2012. – № 3 (27). – Ch. I. – S. 64 – 74.
5. Gritskevich Yu.N. Osobennosti proyavleniya kategoriy kommunikatsii v dialektnom diskurse [Specific features of communicative functions in dialectal discourse] // <http://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-proyavleniya-kategoriy-kommunikatsii-v-dialektnom-diskurse>
6. Zolotova G.A. Kommunikativnaya grammatika russkogo yazyika [Communicative grammar of Russian] / pod red. G. A. Zolotovoy. – М.: [B. i.], 1998. – 528 s.
7. Kasavin I.T. Diskurs: spetsialnyie teorii i filosofskie problemy [Discourse: the special theories and philosophical problems] // *Chelovek*. – 2006. – № 6. – S. 5 – 20.
8. Nefedova E.A. Mnogoznachnost i sinonimiya v dialektnom prostranstve [A polisemanticity and synonymy in dialectal space]. – М.: МАКС-ПРЕСС, 2008. – 464 s.
9. Popova E.A. O lingvistike narrativna [About linguistics of narrative] // *Filol. nauki*. – 2001. – № 4. – S. 87 – 90.
10. Rusnak N. Dialektniy tekst yak ob'ekt lingvistichnogo doslidzhennya [Dialectal text as object of linguistic study] // *Nauk. visn. Cherniv. un-tu*. – 2003. – Vip. 170 / 171: *Slov'yanska filologiya*. – S. 42 – 47.
11. Skorofatova A.O. Shirokoznachnist ta mnozhinnist interpretatsiy u dialektnomu diskursi [Wide semantics and multiplicity of interpretations in dialectal discourse] // *Lingvistika: zb. nauk. pr.* – Lugansk, 2012. – № 3 (27). – Ch. I. – S. 100 – 107.

Lytvynova N.B. Discursive potential of grammatical units of dialectal narration-remembrance

Abstract: In the article on text material of narration-remembrance of one of Ukrainian East-Steppe dialects is considered discursive functions of the one-predicate personal constructions-utterances that in the composition have specific markers of attention actualization of addressee, providing "active listener", contextual autocommentation, psychological synchronization and tuning of dialogue teller / addressee in the process of narration development. In the dialectal utterances' structure there are such typical discursive markers as predicate units *знайеш*, *слухай*, *бач'иш*, *зл'яди*, *думайеш*. Constructions-utterances with the personal pronouns *I, you, we, they, he, she* are also discursively saturated. They show world-view position of dialectal narrator: contrasting by himself to dialectal society, identifying or co-operating with this society. Depending on grammatical position in an utterance the personal pronouns are able to form discursive semantics of maintenance after the listener of active role of participant of communication, the communicative intension of dialectal narrator to the relatedness with the community, emotive and expressive estimations by him of events, to the permanent address of narrator to dialectal group's collective experience. Functioning of the one-predicate personal constructions-utterances and constructions with the personal pronouns in speech of dialectal narration-remembrance specifies on such its communicative parameters as interactivity, dialogue, structural and semantic openness, on grammatical level confirming the dependence of dialectal speech on the context of its development as well as in the field of dialectal vocabulary.

Keywords: *discourse, dialectal text-narration, utterance, personal pronoun, speech context.*

Литвинова Н.Б. Дискурсивный потенциал грамматических единиц диалектного рассказа-воспоминания

Аннотация: В статье на текстовом материале рассказов-воспоминаний одного из украинских восточностепных говоров рассмотрено дискурсивные функции определенно-личных конструкций-высказываний, которые в своем составе имеют специфические фатические маркеры актуализации внимания адресата, обеспечения "активного слушателя", контекстуального автокомментирования, психологической синхронизации и настройки диалога рассказчик / адресат в процессе развертывания повествования. Такими дискурсивными маркерами в структурно-семантическом построении диалектных высказываний предстают предикативные единицы типа *зна́йеш*, *слуха́й*, *бач'їш*, *гл'ади*, *думай'їш*. Дискурсивно насыщенными являются также конструкции-высказывания с личными местоимениями *я*, *ты*, *вы*, *мы*, *они*, *он*, *она*. Они проявляют бытийно-мировоззренческую позицию рассказчика-диалектоносителя: противопоставления ним самого себя диалектному социуму, отождествления или взаимодействия с этим социумом. В зависимости от грамматической позиции в высказывании личные местоимения способны формировать дискурсивную семантику сохранения за слушателем активной роли участника коммуникации, коммуникативной интенции рассказчика-диалектоносителя к сродности со своей общиной, эмотивно-экспрессивной оценки ним событий, о которых идет речь в рассказе-воспоминании, постоянному обращению рассказчика к коллективному опыту диалектноязыковой группы. Функционирование определенно-личных конструкций-высказываний и конструкций с личными местоимениями в речи диалектного рассказа-воспоминания указывает на такие его коммуникативные параметры, как интерактивность, диалогичность, структурно-смысловая открытость, тем самым подтверждая и на грамматическом уровне доказанную в сфере диалектной лексики зависимость диалектной речи от контекста ее развертывания.

Ключевые слова: *дискурс, диалектный текст-рассказ, высказывание, личное местоимение, речевой контекст.*